

سما دتی د کیم چاوی به نوځه رانی کسانیی خاون پداو یستی تایبته دکوت و
لش وکی رمانیدا پالېشتی ځی به کشته کانیان دوپات دکا تو



لش و لکی ر م زانی نایا بدا ، ب م ز ع مار ح کیم س ر کی ها و پ یما ن ن تی ه ز ک نی د و تی نیشتمانی چای ک و ت ب ک م م ک ک سب خا و ن پ دا ویستی تای ت ل ب غذا ک و ت ، ل و م س ر دانی ب یز یان ب بار گای ئ و ان س ر تا پیر زبایی ه اتنی مانگی م م زانی پیر زی ل کردن و هیوای خواست مانگ کی پ خ ر و خشی و ب ر ک ت ب ت .

للم چاپ و پیکوتنه، سه ماهه تی حکیم بای گرنکی مانگیی مزانی کرد و گوتی ه لکی باشم بم بندکان تا نزا بم خودای گورم بکن و مانگه کم موسمانان لم میوانداری خودای گورم نامادن و نامازی کرد کم دادپرووری شت د بات و ریش بم ه ندک خک دیک د بات، داواشی کد کسانی خاون پداوستی تایبته متمنان یان بخ یان ه بلت تا بتوانن ماف کان یان و ربگرن بم ئوی کس پ یان بدات. ه پرو ها جختیشی کرد و لم سر ئوی بدواچوون و فشار کردن بگان بم ئوی خواسته کان و خونه کان بنه راستی دوپا تیشی کرد و کم ئوتی حکم ه میشم ک یسی خاون پداویستی تایبته بم پشین و ک یس لکی گرنکی نیشتمان داد نهت و ببرد و ام پا یشتی دکات.

للك تاي قس كا نيدا ، سماح تى حكيم داواى كرد بينا يكى تايبت بى كسانى خاون پداويتى تايبت دروست بكرت تا ژبا نيان دابين بكرت و كشكى باش ب دابين كرنى پداويستيب كا نيان ه بى .